Ankenævnet for Forsikring

Den 31. maj 2017 blev i sag nr. 90392:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har en privat ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over størrelsen af den godtgørelse for varigt mén, som selskabet har udbetalt i anledning af et ulykkestilfælde den 2/9 2012. Klageren kræver, at selskabet udbetaler yderligere 5 procent i godtgørelse for nakkegener.

Selskabet har i overensstemmelse med en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 8/11 2016 udbetalt godtgørelse for varigt mén svarende til en méngrad på 10 procent.

Selskabet har anført, at den omstændighed, at det i en mail til klageren ved en skrivefejl er kommet til at henvise til en forkert bestemmelse i méntabellen, ikke kan medføre, at klageren har fået en berettiget forventning om, at hun kan opnå ret til godtgørelse ud over, hvad der svarer til den méngrad, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat.

I klageskema af 20/1 2017 til nævnet er det blandt andet anført:

> "Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
>
> Klager ønsker at Selskabet skal anerkende og udbetale godtgørelse svarende til en méngrad på 5% for Klagers nakkegener som følge af ulykken.
> …

Den 8. april 2016 fastholdte Selskabet sin afgørelse om en méngrad på 10 % for Klagers rygskade og ingen méngrad for Klagers nakkeskade. Selskabets brev af 8. april 2016 vedlægges som bilag 13. Samtidig sendte Selskabet på opfordring af Klager sagen til Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) for vejledende udtalelse.

Den 8. november 2016 fremsendte Arbejdsskadestyrelsen sin vejledende udtalelse i sagen. Som bilag 14 vedlægges Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse. Arbejdsskadestyrelsen fastsatte Klagers varige mén til 10%. Arbejdsskadestyrelsens vurdering fremkommer som mén på 5% for Klagers nakkeskade jf. méntabellens pkt. B1.1.1 samt mén på 5% for Klagers rygskade jf. méntabellens pkt. B1.3.3. Jeg henviser i det hele til bilag 14.

Den 9. november 2016 kontaktede [klagerens advokat] på vegne af Klager igen Selskabet med opfordring om, at Selskabet anerkendte, at Klager udover varige ryggener ligeledes havde pådraget sig en méngrad på 5% i sin nakke på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vurdering. Som bilag 15 vedlægges brev af 9. november 2016.

Den 2. december 2016 fremsendte Selskabet afgørelse, hvori de fastholdte en samlet méngrad på 10%, men nu fordelte Selskabet denne dels på méntabellens pkt. B1.1.1 (nakke) og dels på méntabellens pkt. B1.3.2 (ryg). Mail af 2. december 2016 vedlægges som bilag 16.

--00--

Det er Klagers overbevisning, at Klager er berettiget til yderligere 5% i méngodtgørelse for Klagers nakkegener med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens vurdering, som er vedlagt som bilag 14.

Jeg gør ligeledes på vegne af Klager gældende, at Selskabet er bundet af sin afgørelse om anerkendelse af méngodtgørelse på 10% alene for Klagers ryggener og ikke efterfølgende er berettiget til at lave fordelingen af méngodtgørelsen om.

Jeg bemærker, at Selskabet under hele forløbet har været opmærksom på at Klager ligeledes oplevede gener fra sin nakke, ligesom dette ligeledes fremgår af speciallægeerklæringen fremlagt som bilag 9, som blev rekvireret af Selskabet. Det forhold at Selskabet ikke ved sin oprindelige afgørelse har taget højde for Klagers nakkegener bør ikke komme Klager til last."

I selskabets mail af 13/2 2017 til nævnet hedder det blandt andet:

"**Indledning**
Kunden er i forbindelse med en ridetur den 2. september 2012 blevet kastet af hesten og har slået lænd og nakke. Skaden er anmeldt til ulykkesforsikringen.

Fremstilling
Vi har den 10. december 2015 udbetalt 10 % med henvisning til méntabellens punkter B.1.3.2. og B1.2.2. Vi sender alle lægelige akter til advokaten, som vender tilbage med den opfattelse, at der mangler 5 %. Herefter sender vi den til AES for en vejledende udtalelse. AES vurderer skaden til 10 %. Det fremgår af AES' vurdering, at de har fastsat det varige mén efter punkterne B.1.1.1. og B.1.3.3., som vedrører nakke og lænd. Efter advokaten har modtaget AES' udtalelse vender hun tilbage og fastholder, at vi ikke har givet for kundens nakkegener.

Sagen forelægges vores læger igen og de fastholder, at det samlede mén er 10 %. Samtidig tilføjes det, at der ved den første vurdering er henvist til et forkert punkt i méntabellen. Dette meddeler vi advokaten, som efterfølgende forelægger sagen for Nævnet.

Begrundelse
I forbindelse med vores første forelæggelse for vores lægekonsulenter er der i vurderingen fejlagtigt henvist til punkt B.1.2.2., som vedrører brystryggen. Der er imidlertid intet i de foreliggende lægelige oplysninger, der på noget tidspunkt omtaler skader på brystryggen eller brystryggen i det hele taget.

Advokaten har den 29. januar 2016 fået tilsendt alle lægelige akter, hvorfor det allerede her burde have stået hende klart, at der var tale om en henvisning til et forkert punkt i méntabellen, og således en administrativ fejl uden betydning for ménfastsættelsen af de faktiske følger efter rideulykken. Efterfølgende har vi ved vores skrivelse af 2. december 2016 præciseret fejlen over for advokaten.

Der er således tale om en fejl, som har været uden økonomiske konsekvenser for skadelidte, og som vi har korrigeret straks efter vi blev bekendt med den. På den baggrund har vi fastholdt, at kunden er blevet korrekt kompenseret med de 10 %, som både vi og AES er kommet frem til i forbindelse med vores vurdering af de varige følger efter rideulykken den 2. september 2012."

Af brev fra klagerens repræsentant af 2/3 2017 til nævnet fremgår blandt andet:

"Jeg bemærker for god ordens skyld, at Selskabet efter [klagerens advokats] henvendelse af 1. februar 2016 (bilag 12) i sit svar af 8. april 2016 (bilag 13), hvori Selskabet fastholder sin afgørelse i sagen oplyser, at Selskabet på ny har forelagt sagen for deres lægekonsulent, som har fastholdt sin vurdering i sagen. Det gøres gældende, at Selskabet - såfremt der var tale om en administrativ fejl ved henvisningen til méntabellen - allerede på dette tidspunkt burde have opdaget og rettet denne."

Af mail fra selskabet af 16/3 2017 til nævnet fremgår blandt andet:

"Advokaten har i skrivelse af 1. februar 2016 gennemgået vores erstatningsopgørelse og angiver, at hun har været inde og slå vores henvisninger til punkterne i méntabellen op. Hun refererer her til B.1.2.2. (brystryggen og vores fejl) og B.1.1.2., som det retteligt skulle være.

I forbindelse med brev af 1. februar 2016 kan det ikke have undgået advokatens opmærksomhed, at der er en vis lighed i talkombinationen for de to punkter og når hun så samtidig har været inde og læse under et punkt med skader, der intet har med kundes gener at gøre, så burde det allerede her have stået hende klart, at der var tale om en fejl fra vores side."

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 26/11 2015 hedder det blandt andet:

"Der er overensstemmelse imellem klager og skadet cervical og lumbal ryg. TK havde inden tilskadekomst svag længeryg med få symptomer i form af 1-2 tilfælde månedligt med 2-3 dages smerter i ryg som sandt af sig selv. TK pådrog sig

-Cervical rygskade i form af fractur i facetled C4/5 og diskus protrusion/prolaps C5/6 uden radiculær motorisk eller sensorisk påvirkning.
TK har gennemgået relevant udredning konservativ behandling i form af smertemedicin og begægeøvelses træning vejledt ved fysiurg terapeut. Forsøgt behandling hos osteopat uden fremgang. Behandling blev afsluttet 2013 og der har været kronisk besvær i form af
- indskrænket bevægelighed og føler sig stiv i nakken
- ømhed i nakken ved belastning
- grundet kronisk ømhed i nakke har der været tiltagende migræne anfaldt hyppighed
Der er ikke udsigt til bedring og anden behandling kommer ikke på tale. Sagen for hals-rygskaden bør kunne tages op til afsluttende behandling.
- Lumbal rygskade i form af fractur facetled L2/3. Initialt nok til følge af infalammatorisk respons og nerverods påvirkning nedsat sensorik og motorik højre ue med radiculopati smerter til knæ niveau. Disse symptomer er remitteret. Nu kronisk vedvarende besvær i form af lumbago uden udsigt til bedring eller mulighed for yderligere medicinske tiltag. TK træner ryg ifølge instruktion fra fysiurg terapeut efter afslutning kroniske gener i form af følgetilstanden ryg tractur. Oplistes
- Kroniske lumbago smerter som ikke forsvinder med forværring 1 gang månedligt hvor smerteintensiteten er medicinsk behandlings krævende. Varighed 2 uger hereftre grundsmerte
- Der er ingen radiculære smerter eller påvirkning af urogenital eller gastrointestinal apparat
- Ingen sensorisk eller motorisk påvirkning men stivhed i ryg og bevæge indskrækning
Der er ikke udsigt til bedring og anden behandling kommer ikke på tale. Sagen for lumbal rugskaden bør kunne tages op til afsluttende behandling."

Af mail fra selskabet af 11/1 2016 til klageren fremgår blandt andet:

"Ud fra sagens lægelige oplysninger har vi vurderet, at hændelsen har medført et varigt mén på 10 %.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at du har gener.

Méngraden er vurderet efter Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel, punkt B.1.3.2. og B.1.2.2..

Hvor meget får du i erstatning for varigt mén?
Da skaden skete, var din forsikringssum 2.045.031 kr.

10 % af forsikringssummen	204.503,10 kr.
Til udbetaling	204.103,10 kr.

Af mail fra klagerens repræsentant af 1/2 2016 til selskabet fremgår blandt andet:

"Det fremgår af speciallægeerklæringen i ortopædisk kirurgi af 26. november 2015 fra overlæge …, at skadelidte har:

- indskrænket bevægelighed og stivhed i nakken
- ømhed i nakken ved belastning
- grundet kronisk ømhed i nakke har der været tiltagende migræne og anfaldshyppighed

I afgørelsen af 10. december 2015, kan jeg ikke se, at der er taget højde for ovennævnte lidelser, der ifølge speciallægen har været kroniske siden behandlingen blev afsluttet i 2013.

Ifølge Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel (b.1.1.2) udløser hyppige, svære nakkesmerter med eller uden bevægeindskrænkning et varigt mén på 5%.

På baggrund af ovenstående forhold, skal jeg venligst anmode selskabet om at revurdere afgørelsen og meddele selskabets endelig stillingtagen i sagen.

Såfremt selskabet mod forventning ikke kan imødekomme min klient yderligere krav på méngodtgørelse på kr. 102.251,55 svarende til yderligere 5% i varigt mén, vil jeg anmode selskabet om at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen for vejledende udtalelse i sagen."

Sagen blev herefter forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings Center for Private Erstatningssager, som i vejledende udtalelse den 8/11 2016 blandt andet har anført:

"**Nakken**
Ved vurderingen at det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har hovedpine, indskrænket bevægeliglighed og føler sig stiv i nakken.

Objektivt er der påvist et brud på nakken (facetledsbrud på C4/C5).

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt B.1.1.1 vurderes lette, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, til 5 procent.

Vi vurderer at [klagerens] gener i nakken kan sammenlignes med punktet i méntabellen, og vi har derfor fastsat det varige mén til 5 procent.

Lænden
Ved vurderingen, har vi lagt vægt på, at [klageren] har kroniske lændesmerter.

Objektivt er der påvist et brud på lænden (facetledsbrud på L2/L3).

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt B.1.3.3 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter med udstrålende bensmerter, uden eller med let bevægeindskrænkning, til 10 procent.

Det fremgår af sagen, at [klageren] har en svag ryg og hun har aldrig kunnet udføre rygbelastende arbejde. Frem til aktuelle ulykke har hun haft hold i ryggen cirka to gange årligt.

Da der forud for aktuelle ulykke har været gener fra ryggen, har vi foretaget et fradrag herfor, og méngraden er ud fra en lægelig vurdering skønsmæssigt fastsat til 5 procent.
…

> Vi vurderer, at ulykken isoleret set, har medført en funktionsnedsættelse, som svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 10 procent.
>
> **Vi vurderer derfor, at ulykken den 7. september 2012 har medført et varigt mén på 10 procent.**"

Af mail fra selskabet af 2/12 2016 til klagerens repræsentant fremgår blandt andet:

> "Efter denne gennemgang må vi beklage, at vi ved vores første afgørelse, har henvist til et forkert punkt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vedledende méntabel.
>
> Vi kan konstatere at der intet er galt med [klagerens] brystryg, men derimod nakken. Det korrekte punkt i méntabellen som vi burde have henvist til er B.1.1.1. Det er derfor fortsat vores vurdering, at [klagerens] samlede gener efter det anmeldte uheld er 10 %. Hvilket Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også har vurderet.
>
> På baggrund af ovenstående, kan vi ikke indgå i yderligere ménudbetaling."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel fremgår blandt andet:

B.1.1. Nakken

B.1.1.2. Hyppige, svære nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning 5%

B.1.2. Brystryggen

B.1.2.2. Svære, hyppige rygsmerter 5%

B.1.3. Lænderyggen

B.1.3.2. Svære, hyppige rygsmerter uden eller med let bevægeindskrænkning 5%

B.1.3.3. Lette, daglige rygsmerter med udstrålende bensmerter, uden eller med let bevægeindskrænkning 10%

Nævnet udtaler:

Selskabet har fastsat méngraden efter ulykkestilfældet den 2/9 2012 til 10 procent. Klageren kræver, at selskabet fastsætter méngraden til 15 %. Hun henviser til, at de 10 %, som selskabet har udbetalt erstatning for, er fastsat uden hensyntagen til hendes nakkegener, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved vejledende udtalelse af 8/11 2016 finder har medført gener svarende til en méngrad på 5 %.

Selskabet har heroverfor blandt andet anført, at den udbetalte erstatning omfatter klagerens nakkegener, og at selskabets afgørelse er i overensstemmelse med den vejleden-

de udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der har fastsat klagerens samlede mén til 10 %. At selskabet i mail af 11/1 2016 fejlagtigt kom til at henvise til punkt 1.2.2. i méntabellen, der vedrører brystryggen, og ikke punkt 1.1.2, der vedrører nakken, kan ikke have givet klageren en berettiget forventning om, at hun har krav på yderligere 5 % for sine nakkegener. Selskabet har herved anført, at der ikke er oplysninger om, at klageren, som følge af det anmeldte ulykkestilfælde, har fået gener fra brystryggen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har krav på yderligere ménerstatning. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet har fastsat méngraden i overensstemmelse med den vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og at klageren efter nævnet opfattelse burde have indset, at det var en fejl, at selskabet i mailen af 11/1 2016 fastsatte en méngrad på 5 % for brystryggen, som hun ikke var kommet til skade med ved det anmeldte ulykkestilfælde.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand